

og endvidere foreslaaer Udvalget,

at der til første Passus føies:

„Dog at hvor der allerede findes Opmaalinger og Maart, som ved Prøve findes fyldestgjørende, benyttes disse.“

ad § 8.

Udvalget finder det billigt, at Statskassen udbreder endeel af Omkostningerne ved Matrikuleringen. Om end Anledningen til, at denne foretages, nærmest er Ordningen af Kjøbstadens kommunale Bessatning, saa maa det dog efter de Udtalelser, som have fundet Sted, antages, at Matrikuleringen af Kjøbstadgrundene ogsaa har sin Betydning for Staten, og hvad angaaer den Revision, som skal foretages af Kjøbstadjordernes Eftlybsætning, da har den i hvert Fald ikke noget kommunalt Viemed. Heller ikke maa det lades ube af Betragtning, at Omkostningerne ved hele Land-Matrikulen er i sin Tid afholdt af Statskassen alene, naagtet Matrikulen er Grundlag for Landsfoguenes kommunale Bessatning. Udvalget troer derfor ikke at overskrife Grændserne for det Billige ved at foreslaae, at Statskassen bærer Halvdelen af de i denne Paragraf ommeldte Udgifter.

Herefter foreslaaer Udvalget, at Ordene i andet Punktum af anden Passus: „Afholdes forstudsvis af Statskassen, men“ forandres saaledes: „afholdes af Statskassen, men Halvdelen“.

ad § 11.

Udvalget har Intet at erindre med Hensyn til Bestemmelsen om, at det udsundne Grundlag for de faste Eiendommers Skattebyrde skal, naar det er under $\frac{1}{6}$ af alle de Udgifter, som have være Gjenstand for Bessatningen, forhøies dertil, men paa den anden Side har man antaget, at der mulig i enkelte Kjøbstæder vil udkomme et for høit Grundlag, navnlig naar der i nogle Aar har været lignet Bidrag til ekstraordinære Foretagender. Derfor har man meent, at der er Grund til at indrømme, at i Kjøbstæder, hvor Grundlaget bliver over en vis Kvotadeel af alle de Udgifter, som have været Gjenstand for Bessatning, kan det nedsættes indtil denne Kvotadeel. Man foreslaaer denne Kvotadeel ansat til $\frac{1}{4}$.

Herefter stilles følgende Enbringingsforslag.

Af Fleertallet:

At der tilføies 3die Passus: „og forsaavidt det er større end $\frac{1}{4}$, kan det nedsættes hertil“.

ad § 12.

I Henhold til de Bemærkninger, som ere fremsatte i Indledning, foreslaaer Udvalgets Fleertal, at det overlades til Betsægten at bestemme, om Klassifikation skal bruges eller ikke, og i bekræftende Fald, hvilken Klassifikationsmaade. Derimod har man meent, at Loven bør bestemme Maximum af Klasfernes Antal og det Forhold, som skal være imellem dem. At tilstede Anvendelsen af begge Klassifikationsmaader samlede i samme Kjøbstad har man ikke anseet rigtigt, dog at de Betragtninger, hvorfra Fleertallet er gaaet ud med Hensyn til Kjøbstadjordene, medføre, at man i Tilfælde af, at der klassificeres efter Assurancesummerne, Intet finder til Hinder for, at Grundenes to Hovedklasser: Kjøbstadgrundene og Kjøbstadjordene, bibeholdes. Udvalget har overveiet, om det i Lovudkastet bestemte Antal af Klasfer, 5, er tilstrækkeligt, og der har været overveitende Mening for, at der er Byer, som ville have et større Antal behov. Man mener, at 10 Klasfer ville være passende, og at Stigningen i Klasferne efter Hartkorn bør være 1, 2, 3 Gange osv., og i Klasferne efter Assurancesummer: 10 pCt. for 2den Klasse, 20 pCt. for 3die Klasse, 30 pCt. for 4de Klasse og saa fremdeles, hvorved 10de Klasse faaer en Forhøielse af 90 pCt.

Ved Anvendelse af de opstillede Regler kan der formeentlig ikke opstaae Tvivl, men for at vise Fremgangsmaaden skulle vi anvende dem paa en Kjøbstad, f. Ex. Hjørring.

Forudsat, at Grundlaget for de faste Eiendommers Bessatning i denne By er

360 Rd., som Gjennemsnit af hvad der i 10 Aar har været lignet paa Hartkornet,

1240 Rd., som Gjennemsnit af hvad der i 10 Aar har været lignet paa Grund og Assurance,

er 1,600 Rd., og forudsat, at det i Betsægten er